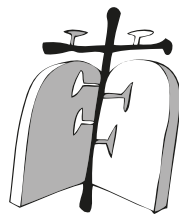

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Sborová dovolená (foto: Jméno Autora)

Sejete mnoho a sklízíte málo?
Co s tím? (2)

Nový školní rok (3)

Editorial (3)

Sborová dovolená
v Moravci (4)

Sborové slavnosti:
19. 9. slavíme
70 let sboru (5)

„To moje zvolení bylo
proto, že jsem řekl,
že jsem účetní“ (6)

Solovecké ostrovy,
slyšeli jste někdy
o nich? (7)

Nechceme uříznout
staré vztahy (8)

Dobré zprávy
z Maratonu psaní
dopisů (9)

Zápis staršovstva
24. 6. 2021 (9)

Depolitizace (10)

Recept: Koláč sester
Tatinyých (12)

**Září
2021**

Sejete mnoho, a sklízíte semálo. Jen jezte, nenasytíte se; jen pijte, žízeň neuhasíte; jen se obléknete, nezahřejete. Kdo sedává najmout za mzdu, ukládá ji do drahého váku.

Ageus 1,6

Sejete mnoho a sklízíte málo? Co s tím?

Ageus 1, 1-9: *V druhém roce vlády krále Dareia, prvního dne šestého měsíce, stalo se slovo Hospodino skrze proroka Agea k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu a k veleknízi Jóšui, synu Jósadakovu. 2. „Toto praví Hospodin zástup: Tento lid říká: »Ještě nepišel čas, čas k budování Hospodinova domu.« 3. I stalo se slovo Hospodino skrze proroka Agea: 4. „Jesnad ask tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem zatímco tentod mje vtroskách? 5. Nyri toto praví Hospodin zástup: Vezm te si k srdci své cesty! 6. Sejete mnoho a sklízíte senálo. Jen jezte, nenasytíte se, jen pijte, žíze neuhasíte, jen se oblékáte, nezhah ejete se. Kdo se dává najmout za mzdu, ukládá ji do drahého váku.“ 7. „Toto praví Hospodin zástup: Vezm te si k srdci své cesty. 8. Vystupte na horu, pivezte dříva a budujte domy. V něm budu mít zalíbení, v něm mje oslavím, praví Hospodin. 9. Pachtíte se za mnoha v cni a máte z toho málo. Copinesetedom, já rozvji. Pro se to dje? je výrok Hospodina zástup. Protože mje vtroskách, zatímco vy sestaráte každý jen osvjd m*

Heslo Jednoty bratrské nám sice závažně zavádí do 28. 8. (z e jm) roku 520 před naším letopočtem. I když datace ani v tomto případě není zcela bezproblémová, vysvětluje před námi konkrétní dobu s konkrétními problémy. Odvlčení židů se vrací z Babylonského zajetí. Prorok Ageus (Svátek) prorockým slovem hecuje navrátilce a místodržícího Zerubábelu ke stavbě chrámu. „Zatímco vy sestaráte osvjd mje vtroskách.“ To je jedna z hlavních výtek Hospodina lidu. Staráte se osvoje a to, co vás má formovat do společnosti, necháváte v troskách. Prorocké slovo jde ale ještě dál. Lid říká: „Ještě nepišel čas, čas k budování chrámu.“ Ale Ageus oponuje, kdy jindy než teď? „Vezm te si k srdci své cesty.“ Podívejte se na své životy. makáte o sto šest a nic z toho po žádném nemáte. „Sejete mnoho a sklízíte senálo. Jen jezte, nenasytíte se, jen pijte, žíze neuhasíte, jen se oblékáte, nezhah ejete se. Kdo se dává najmout za mzdu, ukládá ji do drahého váku.“ říká nám cota dávná reflexe? Tehdy selidézmnili aza alitav t chrám, alespo dle bible. K čemu jsme vyzváni dnes? Nechcídlat laciný oblouk; mys-

límsi, že my dnes nějaký chrám z kamene a dřeva stavět nemáme a ani moralizovat o tom, jak naše kostely chadnou prázdnout a také nebudou. Ageovi jde o něco úplně jiného než o stavbu. To bychom mu neporozuměli ani Hospodinu. Chrám byl a stále je symbolem Božího přebývání. Boží moudrosti sídlí mezi lidmi. Místem, kam lidé chodí, aby se setkali s Boží přítomností a aby se setkali navzájem. V našem případě samozřejmě mje že jít také o tuto záležitost: hledat jak se setkat s Bohem, s jeho volí a moudrostí a setkávat se s ním ve společnosti. Ale podle mje ještě osvého druhu zásadnější v c. Jde o ten kontrast mezi tím budovat to svoje a budovat to společné. Jak se mje že dařit vám osobně, když vám nejde o nic společného? B h nás vytahuje z našich vlastních myšlenek. Ostatně proto se scházíme k bohoslužbám, abychom se nechali vytáhnout z našich myšlenek, našich stereotypů, analadili se na něco jiného. Těba ne hned aktuálního, těba dokonce nadčasového. Tehdy za alikopat a budovat základy a nakonec zdiastechu, comy dnes? Za neme budovat v cive ejné? Za neme skute n

zápasit o demokracii a v cispole né? Není ten problém tehdejší velmi podobný tomu dnešnímu? Tehdy ztratili chu budovat to Boží, protože tomu předadili to své, své zájmy. Hospodin je ale vytáhl z obav a ze svých cest k cestě své. Stavbou chrámu to začalo; najednou před sebou viděli nic co jim zvedlo zraky vzhůru. Co budeme budovat my, je na každém z nás. Co vede pohled vzhůru se dá ale najít i t. Sekulární eeno, to co konstituuje a vyživuje lidské společenství (těba volby, občanské i politické angažmá, posilování v domě sounáležitosti a solidarity), nábožensky tom že být církev, sbor a projevy víry, nadje a lásky. Apoštol Pavel to vyjádřít takto: 19. *i snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatíte sami sobě! 20. Bylo za vás zaplacen výkupné. Pro to svými lemoslavujte Boha. (1 Kor. 6, 19-20).*

MO

Nový školní rok

Každý začátek nového školního roku je tak trochu hektický. Rychle přepnout z módy prázdniny na škola, respektive plná pracovní zátěž a tak dále. Letos tomu nebude jinak. Zároveň je prost nárůdně na organizaci a síle.

Asi všichni napjatě čekáme, jaký školní rok nás letos čeká. Bude podobně nárůdně jakotenloský? Nebo se vyasí? Uvidíme. I přes nejvtší úsilí prognostik je budoucnost vždycky tak trochu nejasná. Chybuneeudláme, když do tohoto nového školního roku přjdeme s chladnou hlavou a dřvrou v dobrou Boží moc a taky s určitou dávkou kombinace odvahy a rozumnosti. Dost jsme toho už zvládli, tohle zvládneme také.

Jaké plány máme jako sbor?

Inur zné. V první řadě nás v září čekají sborové slavnosti, ale o tom níže. Rád bych, abychom oproti rozjeli přibohoslužbách nedlní školu. Budetonárně – oproti sehnat tým nedlní a nedlní ek-

/ Editorial

Oslavy, oslavy, sborové slavnosti. Právě tohle zářijovým číslem našeho Sborového dopisu Katakomby zní z několika míst. Pojdme slavit! Na chvíli se zastavit a sborově se potkat i třeba se svým okolím přiči, doufám, hezké a radostné události.

V tomto čísle najdete vzpomínání Emila Vebera, připomenutí jedné mimořádné sborové události a náš mini seriál, povídky Joela Pokorného.

Dále pak informace k novému školnímu roku i ohlednutí za sborovou dovolenou. Zápis z posledního staršovstva. Petr Nesvadba se kriticky zamýšlí nad depolitizací a Hanka Pernicová přináší skvělé zprávy z Amnesty International. Představte si, dopisy mají sílu! Na závěr si vychutnejte skvělý podzimní recept od Hanky Stuchlíkové.

Přijďte slavit!

Mat j Opo enský

ale snad se to podaří. Dokud bude hezky, mohou mít dítí program venku.

Nosím v hlavě plán nabídnout vám rodičům dítí **starších a mladších op t setkávání**. Skupinka dítí, která se setkávala ložské roky v Jablčkově, se ale trochu v kov rozdělila. Z nich kterých dítí jsou už sleňya páni, kteří si žádají vlastní předkonf rman ní program. Prosím vás o promyšlení, zda byste své dítí poslali, a zda do skupiny starší i mladší. V knerní hlavním kritériem. Mladší skupina by byla spíše hravá a starší už soustřednější a smůjící k vlastnímu promyšlení, co by proň mohla znamenat víra a akces arství.

Dítí erstv školních máme také několik. Sejdou se ob skupiny? Pokud to bude možné, rádi bychom op t využili prostory Jablčkova nebo, což je málo pravd podobné, prostory komunitního centra ve Vršovicích.

Letos v září také zakoní **konf rman ní cvičení** naše dvě konf rmandky. Vím,

že se zapojí do skupinky mládeže, která by se scházela jednou měsíčně. Možná, že se nám dokonce podaří propojit naši mládež s mládeží na Vinohradech nebo ve Strašnicích. To by bylo hezké.

Tičátníci se op t za sebou scházejí. Asi ještě ne po bytech, ale kombinace online/off line nabízí možnost se účastnit víc lidem. Sbor bude připraven hostit tuto skupinku. Budeme pokračovat v etě listu do Galácie.

Na své si, doufám, přijdou i naši nejstarší. Pravidelně měsíčně **setkávání seniorů** doplní nové **biblické hodiny**. Poroce například stusenam moc mocťším.

Bohoslužby chceme nadále vysílat online. Jejich sledovanost i přes prázdniny byla poměrně slušná a ambice být tu i pro ty, kteří se už do sboru nemohou dostat, se naplnila.

Pějí nám všem dobrý školní rok. Pán B h, a požehná a naplní vše krkloann zprohýbané. Mat j Opo enský

Sborová dovolená v Moravci

I letos jsme vyjeli na sborovou dovolenou. Tentokrát na nové místo. Po letech trávených v horách (naposledy na Šumavě) jsme vyjeli na Vysočinu do obce Moravec. Vysočina ale žádná nížina také není, tak jsme si dopřáli krásné výlety po kopcovatém okolí. Lecko „trp“ na kolech, jiní na „plážích“ místních rybníků, mnoho z nás u fotbálku, kulečníku, ping-pongu nebo na volejbalovém kurtu. Rozdělávali jsme d h n (ale jen na povolených místech), navštívili nádherný hrad Pernštejn i se prohánili v zámeckém parku v Moravci nebo na skalách pod vedením zkušených horolezců Šilarů.

Dítí slyšely příběhy o Mojžíšovi. Od plavby po Nilu až po obdržení desek desatera. My dospělí jsme etli z „Na každý den“ i z „Evangelického kalendáře“. Do Evangelického kalendáře etotíž přispělo pro letošní rok poměrně dost souasných i bývalých vršovických evangeliků, kteří mají co říct. Tak jsme etli, jak se vlastně

k církvi dostali a co je proň víra. Michael Otáčil, Pavel Pokorný, Bohumila Baštecká, ti všichni tam vlastně s námi chvíli byli. Před tím jsme ale zpívali a to písně nové. Totíž písně z nového evangelického zpívání. Díky Tomovi Hejdrovi za přípravu a uvádění dotčení novinek.

Myslím si však, že celou dovolenou se nesla docela hezká atmosféra společných i osobních procházek, mnoha rozhovorů, houbaření a objevování, s kým že to vlastně vesborujsem.

Děkují všem za přípravu, zejména Lence Vokaté a dalším za nápady, které tam vznikly. Některé fotky nám zaslal Pavel Fišera. Podívejte se, jak jsme se měli hezky.

Mat j Opo enský

Sborové slavnosti: 19. 9. slavíme 70 let sboru

Vzápříd chceme oslavit 70 let sboru. Plánujeme to již několikrát. Zejména Bára Masopustová se chopila režisérské taktovky, ale mnoho dalších zestaršování a mimon j sedotčto ipravaktivně zapojilo. Jsem tomu rád. 70 je spíše biblické číslo než číslo bízějící k velikým slávám. Biblicky je to číslo plnosti. Naplnění něho, co sem lonaplnit. Ostatně každý p ekklad Starého zákona nese název Septuaginta, což znamená 70. Dle legendy 70 dní p ekládalo a p ekládalo.

Myslamozřejmě takto vznešeně o naši 70 neuvažujeme. Život sboru přijde, doufáme, dál, ale pro senatě 70 raději ukončíme, nezadávat se před sebou a slavít. Je to! Zvláště v době takové naničovatě, podrážděné a napjaté. Jsem rád, že jsme se k tomu rozhodli a tím se. Protohle číslo jsem požádal Emila Vebera, jednoho z našich nejstarších členů, o krátké vzpomínání. Také mi předal několik materiálů, které soudím, stojí za připomenutí. Nejprve ale Emilovo vzpomínání.

Jen pro doplnění, Emil Veber skoro po celou dobu existence vršovického

sboru dlel úctěného nebo pokladního sboru. Za což mu patří veliký dík. Po jeho boku léta stála jeho žena Jiřina.

Sbor stojí na Pánu Bohu, víe v něm, ale bez lidí, kteří by tu věřili, jak neuchopili a nedali do něj své nadání, by to bylo jen osobní náboženo. Jsem rád, že se po celou dobu existence sboru našel vždy dostatek lidí, aby sbor dýchal na nejrelevantnějších místech Vršovic. Lidé tímto sborem prošli dost, krátce, mocně, silně, nebo dlouhým dechem. Některé Emil zmíní uje. Některé postupně připomeneme v dalších číslech.

Cobychomod vás pot ebovali, abyslavnosti prob hly p kn? áste n budeme p ípravovat ob erstvení, zejména sladké, z vlastních zdroj . Ostatní budeme objednávat. Také budeme pot ebovat pomoc vned li ráno ap edpolednem sp ípravou

techniky venku. Vynosit židle, stoly a další pot ebné v ci. V as se dozvíte víc. D kujeme vám za pomoc.

Program oslav pak naleznete na druhé stran sborového programu.

Mat j Opo enský

„To moje zvolení bylo proto, že jsem ekl, že jsem ú etní“

Mámza úkl. Napsat pro katakombyn jaké vzpomínky na život našeho sboru ve Vršovicih. Jsem lenem již od roku 1952, kdy také tento sbor za al erstv plnit své poslání v místech bývalého hostince (roh ulice emomská a Žitomířská).

Když jsme se s Ji inkou (manželkou) p íhlásili jako noví lenové sboru, dostal jsem ihned zprávu, že budu zvolen do staršovstva, které již existovalo. Jeho lenem byl také již profesor teologie Jan Milí Lochman bydlící též ve Vršovicih. To moje zvolení bylo proto, že jsem ekl, že jsem ú etní. A to staršovstvo pot šilo. Pot ebovalo totiž ú etního. Vzpomínám, že ve sboru byla také rodina plukovníka Rejthara, západního letce, který u il v ned lní škole (28. 10. uplyne 110 let od jeho narození, poznámka redakce). Ten také d tem vypráv l, jak bombardovali za války N mecko. Bratr Lochman pak ve své knize vzpomíná, jak d lal p ednášky ve Vršovických katakombách. Byly to asi t i místnosti ve sklep . Po odchodu bratra fará e Jelínka (1965) byl zvolen fará em bratr fará doktor Petr Pokorný. Po krátkém p sobení se stal profesorem na naší evangelické fakult . Po n m byl zvolen fará em Jaromír Dus. Ten byl ale po krátkém p sobení odsouzen z politických d vod na dva roky do v zení (spolu s kurátorem

p echovávali letáky na za átku 70. let, poznámka redakce). Poté dob se již nemohl stát fará em, a tak jsme zvolili nového. V roce 1976 p íchází jako fará Michael Ot ísal. To se již dá vzpomínat.

Novinky na sebe nedaly dlouho ekat. Ohlášky p ednášejí st ídav lenové staršovstva. Nejmén jedna píse je ze zp vníku Svítá p í kyta e. D ti jsou u ve e e Pán , v kruhu rodi i. První ned lev m - síci je rodinná ned les ob deman jakým programem, t eba p ednáškou.

Vzpomínek na minulé roky je ještě celá ada. A to na styk našeho sboru s p átel-skými sbory a jednotlivci v cizin . Bylo by asi dobré, kdyby sou asní lenové sboru v d li n co o styku se švýcarským sborem v Zurzachu, n meckým sborem v Bielefeldu a snad ještě i ve Skotsku, kde se ukazují styky nové. Já mohu n co napsat o Zurzachu a Bielefeldu, ale více v d i jiní. Zajímalo by to leny a lenky sboru? Vzpomínek na t ch 70 let je mnoho. Zajímají sou asníky stárnoucí nebo mládež?

Emil Veber

Solovecké ostrovy, slyšeli jste n kdy o nich?

S pavidlu níni asy sboru je spojeno mnoho akcí a hlavn nov nabytá svoboda. Jedna událost p esahující sborový život m alemim ádn upoutala. Je jas n humanitární a svým geopolitickým i duchovním rázem vynikající seb žným sborovým událostem

...Uřadujeme si. Je dar je dílejší
nelm ten tom. Kdo přilímá, ale i pro
tuhu. Kdo dáva. Vše vědomo, se nám
lame sami přilísalí Jarem od Pána Boha ...

(Z něžného dopisu do Soloveckého kláštera)

V Praze dne 13. 10. 1992

Milí bratři a sestry,

o dlehu t. r. jsme se na Vás obrátili s prosbou o zaslání peněžních darů pro humanitární pomoc. Některé lidce obrátíme Soloveckých ostrovů v Bielefeldu na Ukrajině. Díky obdarování mnoha darů byl vybrán celkem 230 762 Kčs. Poslání přelal L. N. Tulejko, která celou akci iniciovala. Darovala 20 000 Kčs. Sbory Československé církve evangelické 170 212 Kčs. Francouzská církve 17 400 Kčs a Částek 23 750 Kčs darovali jednotlivci.

Z těchto peněz jsme zakoupili základní potraviny v hodnotě 151 840 Kčs. Vlohy, úspory a úhraty, administrativou a dohledáním činily 68 013 Kčs. Zbyvalí částku 19 700 Kčs rozdělili staršovstvo, ověřující se účet. Ekonomické rady církve ve tomto obyvatele v bývalé Jusoslávii.

Ve druhé solovecké urna odjel kamion s potravinami. Háky a kaktusy. Stará darovala 10 účet. Ekonomická komise, na Solovecké ostrovy. I technických a bezpečnostních důvodů bylo v kamionu vpraveno i několik vozidel, ve kterém dostávali dva pracovníci Čs. telovýchodní komunikace. Dva pracovníci, kteří v ústavu Československé církve evangelické, nakládají materiál a materiál z dokumentačních celků, který je spravován film, který má být v dle v naší televizi dne 4. prosince 1992.

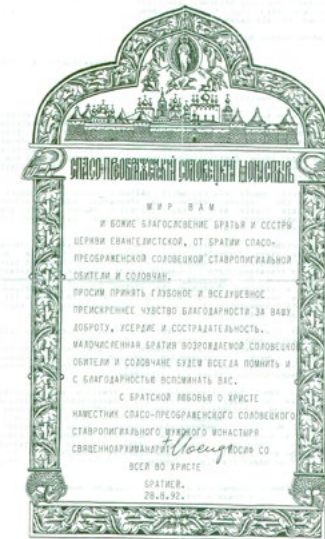
Ve 34. díle Komunistických lístek lze se mohli dočíst, že celá akce dosáhla úspěchu a učinila svůj úkol. Všem Vám, kdo jste obrátili vřelý dar, děkujeme. Nad dík, ale zvláště neděkovatí obrátit Soloveckých ostrovů, jak je uvedeno v měsíčníku ze Soloveckého kláštera, které je v uloženo na druhé straně tohoto dopisu a které zde přikládáme!

Přední Vám i blahobytování. M. J. bratři a sestry církve evangelické, od bratři ze Soloveckého starostovského kláštera Průběhání Pán a Solovecké. Prosíme, abyste přilísalí naše hlubokou co nevěrnější a neupřímnější poděkování za Vaši dobrotu, lásku a snahu. My, kteří nacházíme sbor obnovujícího se Soloveckého kláštera a Solovecké, budeme se Vám vždy omlouvat a stále o vděčnosti vzpomínat. S bratrskou láskou a úctou Soloveckého starostovského kláštera Průběhání Pán. S tím: Josef se všemi bratři v Kristu.

29. 8. 1992

S upřímnými pozdravy na starostovstvo farnosti sboru ČCE v Praze - Vršovicih

Josef Kolafa Jaromír Dus

P eklad odpov di: Pokoj váma Boží požehnání, brat i a sestry ú rnk ve evangelické, od brat í Spaso-přebraženského soloveckého starostovského kláštera od obyvatel Soloveckých ostrov . P íjm te prosím hluboký a odušev ný, opravdový pocit vd nosti za Vaši laskavost, pili a ú ast. My, malpo etní brat i nové vznikající solovecké komunity obyvatel Soloveckých ostrov si vás budeme navždy pamatovat a s vd ností p ípomínat. S bratrskou láskou v Kristu. Zástupce Spaso-přebraženského soloveckého starostovského kláštera Svatoarchimandrit Josif

Rok 1992 nebyl jen rokem svobodných voleb ale také mnoha nápad a výzev. Jednou z nich, byla zpráva Jarý Kolafy, tehdejšího lena sboru (pozd ji kurátora), o žalostné situaci lidí na Soloveckých ostrovech. P es n ji e eno, tentonápad se zrodil u jeho otce a Jarý je p ínesl do sboru, potažmo celé církve. V místech Soloveckých

ostrov op t stojí a funguje pravoslavný klášter (zbudovaný už v roce 1429). V roce 1992 tam ale mnoho lidí doslova živo ilo. Místo bylo navíc zatížené sovs tskou politikou. Zhruba 70 let (od roku 1923) tam sovs tský režim z idil „Severní tábory zvláště ního ur ení“, takzvané gulagy. Pozd ji se u el tohmístar zn m nil dle pot eby

sov tské vlády, ale klášter se obnovil až spádemsov tské horežimu. Mniši, kte í tam do té doby byli hlavn na práci, se pak okamžit chopili nových úkol a pomáhali místním, jak jen mohli. Nejen vršovický sbor se po obdržené informaci rozhodl, že se pokusí zorganizovat humanitární pomoc. V sborovém archivu máme o této akci celou složku. Zde vám p edkládáme dopis tehdejšího administrátora sboru Jaromíra Duse a kurátora Tomáše R ži ky i s odpov dí pravoslavných mnich po obdržené pomoci. Zejména doporu uji vaší pozornosti asové údaje v listech. Akce to byla pom rn blesková. Kamion s po-

mocí skute n vyjel a po strastiplné cest (mnoha úplatk) na místo ur ení dojel. Díky za tuhle odvahu p ekonat Rusko eskoslovenské nep átelství a povzbudit ne nijak významné evangelicko pravoslavné vztahy.

Dovolte mi pak osobní dotážení. Je zajímavé si srovnat tu tehdejší situaci s tou dnešní (mnohorovinavztah sezm nilo). Moje otázka, sob i sboru, potažmo církvi: byli bychom ochotni zorganizovat takovou p ímou akci pro nap íklad uprchlíky uvízlé dnes mezi B loruskem a Polskem? Neotup li jsme za ta léta migra ní krize?

Mat j Opo enský

Nechceme u íznout staré vztahy

Vypráv ní bratra Joela Pokorného – díl tvrtý

Co my jsme tady d lali...? Co m velice t šilo, když jsem, V ro, s tvým manželem (br. Rostislav Adamec, pozn. red.) mohl p ípravovat sborové zájezdy. To jsme d lali rádi. Kurátorem jsem se stal v roce 1981, myslím, když skon il kurátor bratr Novák. Bratr Novák pat il mezi velice sv tlé body našeho p sobení tady a já bych nikdy bez jeho doteku, jeho zkušeností, které jsem získal, nep íjal službu v seniorátním výboru a posléze v synodní rad , protože on m l zvláštní moudrost, venkovskou po stránce takové formální a hlubokou po stránce biblické, teologické a v otázkách víry. Kurátorství jsem potom p erušil, což mn nem že zapomenout m j milý p ítel Tomáš R ži ka, který íká: „Ty jsi zp sobil tím, že s odjel do Maroka, že já jsem musel d lat kurátora ve Vršovících.“ Tak to mn ob asp ípomene.

V Maroku, v Rabatu, nás p íjali s otev enou náru í, Hani ka tam hrála na piáno p í zp vupísni. A taková anomálie: já jsem v jednu chvíli byl presbyterem dvou církví.

Já jsem byl presbyterem ve Vršovících, po n vadž tady jsem jaksi nerezignoval, když jsem odjížd l, domnívaje se, že za rok jsem zpátky... a byl jsem tam pak ty i roky. A v Rabatu jsem byl presbyterem Églis é reformance de France. A bylo to hezký: A jsme byli kdekoliv, tak nakonec – všichni to znáte – když jdete do evangelického sboru, tak jste prost doma.

A te jsme doma na Bílé ho e, tak jsme se p íhlásili do sboru do St ešovic, které jsou velice blízko a pat íme tam hranicemi sbor . Zas tam známe spoustu lidí. Rodina Fará e známe pom rn dob e.

No a te , samoz ejm , já to neberu jako prorok Muhammad, který odešel z Mekky do Mediny a íkal tomu hidžra. Hidžra znamená u íznout staré vztahy, veškeré, a navázat úpln nové. Tak to ne. Náš odchod je, že rozší ujeme toto spole enství zase dál on jaké jiné. Tajednota tady trvá, to se nedá nijak vygumovat. A dokonce i ti, co z Vršovíc zmizeli kamsi do velmi vzdálených kon in... do Kanady nebo do Val-

mezu... tak i s nimi prost žijeme po ád. My asi nem žeme – mluvíme i za manželku – íct nic jiného, než že jsme sboru nesmím vd ní za všechno, že nás tady

vydrželi, že se o nás starali a že navázané p átelství trvá.

Záznam vyprávění uspořádal
Tomáš Hrubý

Dobré zprávy z Maratonu psaní dopisů

Loni v prosinci jsme se ve sboru již podruhé p ípojili k mezinárodní akci na podporu nespravedliv v zn ných lidí „Maraton psaní dopisů“, kterou koordinuje Amnesty International. Po ádání akce bylo nejen u nás zna n ovlivn no pandemií, ale p estose v Rusku celkem 664 dopisových Maraton , v rámci kterých bylo odesláno celkem 8 359 dopis na adresy ú ad , ministerstev, v znic nebo i samotných pronásledovaných. Naše psaní p ísp lo 42 dopisy.

Je tedy obzvláš pot šující, že i p es ztížené podmínky ke spole nému psaní je poslední ro ník Maratonu velmi úsp šný. Již t i ze šesti nespravedliv v zn ných, za které jsme psali, byli propušt ni na svobodu. V dubnu byl po dvou letech strávených za m ízení na základ hromadné amnestie propušt n mladý myanmarský um lec Paing Phyto Min. Stíhaný byl za to, že se odmítl podrobit cenzu e své satirické slampoetry, které se v nuje. Druhou propušt nou byla saúdskoarabská aktivistka Nassima al Sadah, která se nenásiln zasazovala o práva žen ve své zemi (nap . aby bylo ženám umožn no ídit auto nebo žít sv j život bez svo-

lení mužského poru níka). Na svobodu se dostala v ervnu po tém t ech letech ve vazb . A dot etice byl osvobozen i burundský obránce lidských práv Germain Rukuki. Pracovník místní nevládky byl p vodn odsouzen k 32 let m v zení, ale za átkem ervna odvolací soud zrušil v t šinu obvin ní a trest zm nil na pouhý rok za m ízení. Protože si Germain mezitím odsed l ty i roky, byl následn z v zení propušt n.

Znovu se tak ukazuje, že slova podpory i mezinárodní tlak na zodpov dné ínitele mají smysl. Doufáme, že se brzy dostanou na svobodu i ostatní pronásledovaní.

Hana Pernicová

Zápis staršovstva 24. 6. 2021

Ref exe sborového života + pastorace

Off ine 2x. Jabl íkov, skupina už je hodn v kov rozr zn ná, bude pot ebajerozdlit; byla uzav ena konf rma ní p íprava, ale chybí záv re ná ref exe – vzá í; mládež b ži; t ícátníci se sešli (List Galatským); spolupráce s Ji ím Šamšulou na kázání trvá, ale s pauzami; Emil Veber je velmi spokojen s návšt vami presbyter a dal-

ších len sboru; prob hla návšt va MOP u nejstarší lenky sboru V ry Hotovcové

Ref exe uplynulých akcí

Noc kostel (postupn p íšlo asi p es 40 lidí, v etn obyvatel domu); Bohoslužby pod širým nebem zdám prob hly; Horoušánky tradi n povedená akce Duchovní obnova ve Zru í: 7 lidí z Vršo-

vic, 1 ze Zru e; Výro ní sborové shromáždění (40 lidí) bylo dlouhé, p íšt je t eba v Katakombách dop edu otisknout hlavní informace, abych se neztrácel as; podn t ze shromáždění: církev ani sbor dostate n nep ipomn ly popravu 27 eských pán ; projekt U Vršovického nádraží - viz níže

Spolupráce s Etincelle v dom U Vršovického nádraží 30/30

Rozhodnutí o form provozu multifunk ního sálu: pro rok 2021 je možná ú ast vršovického sboru v projektu pouze formou pronájmu prostor na konkrétní as: 7 hlasujících pro; 1 se zdržela (Marika Vojtíšková již d íve odešla); staršovstvo pov uje Mat je Opo enského a Tomáše Vokatého, aby nap íští staršovstvo ipravili seznam konkrétních aktivit, v etn f-nan níh náklad

Bohoslužby s d tmi venku

5. 9. pro 7. zdržel se 1, pozd ji ale venkovní forma zpochybn na vzhledem k chystanému výro í sboru, které je také áste n plánováno ven

Výro í sboru 19. 9.

Budete na celý den: uvnit , í venku? Bohoslužby (v etn slibu staršovstva a pod kování bývalému st.); ob erstvení s grilováním - f rma Terezní?, nápad požádat Malý Eden, aby otev eli; kulturní

Depolitizace

*Ve ve ejném prostoru zní dlouhodob ná ek: naši ob ané se jen nechotn politicky angažují, jsou stále apati t jší, lhostejn jší, ba otup lejší. Už prý ani nenadávají, natož aby bojovali proti n emu í za n co. Toto tvrzení není nové. Již v roce 1925 ve spisku „O v cech obecných ili Zoon politikon“ konstatoval Karel apek **úpadek ob anské aktivity** - a v bectohq conazýval „ob anskou autonomii“ a cochápal jako jeden z pilí demokracie*

program - pásmo písní z d tských her; plachta se vzpomínkami, hosté ze SR (p edb žn oslovení), Rainbow Gospel Choir; Motýlí divadelní společnost, Jan Škrob, Koza na útesu (3 jsou potvrzeni, 4 v jednání); ponechat výstavu Ond eje Rady (f gurky do ned lky), výstava Jarmily Radové by se následovala poté; program rozeslán staršovstvu mailem, v pr - b hu ervence se doladí

Hospoda ení

J. Kocnová si snížila výplatu za rok 2020 kv li covidu; zaprvních 5 m síc íní ú etní ztráta 45 000 K ; ale odvody už jsou zaplacené zap l roku (ú etn za celý rok); salárník je víc než loni; z grantu jsme zatím obdrželi 80 000 K , vyú tovaných je 55 000 K ; dohromady na ú tech 500 000 K ; je t eba napsat pod kování za odpušt ní dluhu JJ (resp. za dar na poslední splátku)

Sbírkky

Provedené: Sbirka pro Diakonii - 1600 K ; Sbirka solidarity sbor - 3740 K + kupóny
Probíhající: Na Nový evangelický zp v ník (archová), od 24. 5.
Provést: Sbirka pro Evangelickou akademii - 5. 9.

Termín p íštího staršovstva: 2. 9. 2021

Kdybychom podrobili kritice politiku jak stran a hnutí vládních, tak opozí - níh, zcela jist bychom našli nep ebern d vod , pro pr m rný ob an rezignuje na „v ci ve ejné“; jeden politolog to nedávno ilustroval „kauzou apí hnízdo“, která už nezbuzuje ani bojov n kladné, ale ani bojov n záporné emoce - už je každému prost „fuk“, zvykli jsme si na ni, je jakousi „novou normalitou“, banálností, se kterou p ed volbami jist op t n - kdo za ne „mávat“, ale pravd podobn s žalostným efektem...

Ne, m j úmysl je skromn jší. Pokusím se poukázat na jisté **paradoxy demokracie**, z nichž ten druhý jeví se mi být nejvíce znepokojivým.

Od apkových as politologové již mnohokrát poukázali na skute nost, že demokratický režim na stran jedné bytostn **vyžaduje aktivní podíl širokého ob anstva**, na stran druhé ovšem svojí snahou o **institucionalizaci konflikt** a co nejšířší **sociální konsensus** pon kud „ulamuje hroty“ širší aktivizace společnosti a zrod „velkých témat“ í vyhrocených spor odsouvá prakticky výlu n do p edvolebních období. „Smít“ tyto protikladné stránky demokratického procesu vládnutí je nesmím citlivé a složité, vyžadující rozvážný politický management, jehož se nám, žel Bohu, dlouhodob nedostává...

Hlavní pozornost vyžaduje však paradox jiný. Pohlédneme li do minulosti, zjistíme, že donedávna byla existence organizovaných lidských společností založena na vyhran ných **hodnotových p edpokladech**, a již byly ušlechtilé, nebo zvrhlé. Najdeme mezi nimi v li Boží, poslání národa, t ídní boj, ístotu rasy apod. N kdy byly tyto hodnoty prosazovány silou, jindy

zákonem; n kdy byly hodnotové systémy od sebe ost e odd leny, jindy p echázely v sebe navzájem. M žeme je nazvat ideologickými.

V dob (post) moderní sestále více hlásí o slovo typ společností, jež se p edstavuje ob anovi programov jako **hodnotov neutrální**. Hlásá **individuální svobodu** každého, ale nikomu nevnucuje společné programové sdílení. Ur ítá hodnotová východiska sice ob as zd razní, ale vždy jen jako momentální d sledek volebního klání, takže o nic dlouhodobého, natož trvale zavazujícího vlastně nejde... Pluralitní a multikulturní společnost, zakládající si na své **heterogenit**, ani nem že dosáhnout natolik homogenního stavu, který by jakýkoli hodnotový konsensus umož oval í snad dokonce vyžadoval!

Žijeme v dob , v níž dochází k **dramatické erozi sociálních hodnot, norem, ideál í vzor**. Propagovaným cílem vládnoucích elit není formulovat, všt - povat a bránit n jaké hodnoty, nýbrž d lat individualizovanému ob anstvu co nejeefektivn jší ekonomický, politický a kulturní **servis** - orientuje se tedy nikoli strategicky dlouhodob , nýbrž takticky krátkodob . Vypadá to, že se nám - poprvé v d jinách - rodí úpln nový typ moci, který programov **nepot ebuje legitimizovat sebe sama** odkazem na hodnoty (tedy ani ty demokratické)! Pot ebuje si pouze „koupit volí e“. Proto nevládne, nýbrž spravuje, nep stuje politiku, nýbrž politika ení, nevede, nýbrž svádí, nekomunikuje, nýbrž žvaní, je všude a vlastně nikde.

Lze proti tomu n co d lat? Pro za átek je dob e tento fenomén pojmenovat a p emýšlet o n m...

Petr Nesvadba

Recept: Kolá sester Tatinových

Podle legendy vznikl tak, že jedna ze sester, známých pekařek, dala péct jablka, aniž by pod ním pečetím do formy vyskládala to, sto Upečené ovoce jí mpekly do pykryla, dopekla, to ila, a volá! Mže země místo jablek použít i pevnější hrušky.

Na to sto:

180g hladké mouky

65g cukru

špetka soli

1 žloutek

100g studeného másla

másla na vymazání formy

a mouka na vyválení to sta

Na jablka:

900g jablek, doupaných, očištěných

a na tvrdiny

100g cukru

90g másla

1. Mouku prosejeme do mísy, přidáme cukr, sůl a dobře promícháme. Přidáme kostky studeného másla a prsty, nebo rychle hnětáme, vypracujeme směs s přimíňající drobenku. Nakonec přidáme žloutek a ze směsi pak už co nejrychleji vypracujeme hladké těsto. Z něj uděláme kouli, zabalíme do potravinářské fólie a dáme do chladu alespoň na 1 hodinu, ale ještě lépe přes noc.

2. Troubu předehřejeme na 200°C. Dno koláčové mísy vymažeme máslem a pak rovnoměrně posypeme cukrem. Přidáme další máslo nakrájené na kostičky a naopak naskládáme jablka tak, jak chceme, aby byla na koláčové dno. Dáme do trouby a necháme péct asi 10 minut. Hlídáme, pokud bychom slyšeli příliš bublání, troubu otevřeme, vytráme a stáhneme na 180°C.

3. Mezitím vyválíme vychlazené těsto a vykrojíme z něj kruhy o něco větší, než je forma. Z trouby vyjmeme formu (pokud ještě není stažená teplota, stáhneme ji v duchvíli) a připravené těsto položíme na jablka. Prsty opatrně zahmeme těsto mezi jablka a formu tak, abychom vytvořili okraj koláčové. Vratíme do trouby a pečeme asi 40 minut do zlatova.

4. Upečený koláč vyjmeme a necháme asi 5 minut chladnout ve formě na mřížce. Pak na formu položíme dostatečně velký talíř, servírovací podnos nebo například dřevěný prkénko, obouma rukama uchojíme a pak eklopíme tak, aby se koláč vyklopil z formy. Podávat můžeme teplej i vychlazený.

Hana Stuchlíková

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravny.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

http://vrsovice.evangnet.cz; f/cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Odpovědný redaktor: M. Opočenský, Marika Vojtišková

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

